

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom – Nesplnenie záväzkov, ktoré vyplývajú z článku 12 ods. 6 smernice Rady 92/49/EHS z 18. júna 1992 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa priameho poistenia s výnimkou životného poistenia a o zmene a doplnení smerníc 73/239/EHS a 88/357/EHS (tretia smernica „o neživotnom poistení“) (Ú. v. ES L 228, s. 1; Mim. vyd. 06/001, s. 346) a článku 14 ods. 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/83/ES z 5. novembra 2002 o životnom poistení (Ú. v. ES L 345, s. 1; Mim. vyd. 06/006, s. 3) – Vnútroštátna právna úprava, ktorá diskriminuje poisťovateľov z iných členských štátov

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. Komisia Európskych spoločenstiev je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 19, 22.1.2005.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 18. júla 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Talianska republika

(Vec C-134/05) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Slobodné poskytovanie služieb — Právo usadiť sa — Mimosúdne vymáhanie pohľadávok)

(2007/C 235/04)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: E. Traversa, splnomocnený zástupca)

Žalovaná: Talianska republika (v zastúpení: I. M. Braguglia a P. Gentili, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom – Porušenie článkov 43 a 49 ES – Vnútroštátna právna úprava podriaďujúca činnosť mimosúdneho vymáhania pohľadávok získaním licencie, ktorej platnosť je obmedzená na územie provincie, v ktorej bola vydaná

Výrok rozsudku

1. Talianska republika si tým, že stanovila v rámci konsolidovaného znenia zákonov o verejnom poriadku (*Testo Unico delle Leggi di Pubblica Sicurezza*), schváleného kráľovským dekrétom č. 773 z 18. júna 1931 povinnosť v prípade každého podniku vykonávajúceho činnosť mimosúdneho vymáhania pohľadávok:

— požiadať, hoci podnik má povolenie vydané zo strany questore jednej provincie, o nové povolenie v každej ďalšej provincii, kde chce vykonávať svoju činnosť, s výnimkou prípadu, keď udeli mandát oprávnenému zástupcovi v tejto inej provincii, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 43 ES a 49 ES,

— zabezpečiť si priestory na území, ktorého sa týka povolenie a vyvesiť v týchto priestoroch zoznam činností, ktoré môžu byť vykonané pre zákazníkov, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 49 ES,

— zabezpečiť si priestory v každej provincii, v ktorej chce vykonávať svoje činnosti, porušila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 43 ES.

2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamietá.

3. Komisia Európskych spoločenstiev a Talianska republika znášajú svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 143, 11.6.2005.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 18. júla 2007 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Korkein hallinto-oikeus – Fínsko) – Oy AA

(Vec C-231/05) (¹)

(Sloboda usadiť sa — Daňová právna úprava v oblasti dane z príjmov — Možnosť spoločnosti odpočítať si sumy poukázané ako finančný prevod v rámci skupiny — Povinnosť spoločnosti, ktorá je príjemcom prevodu, mať svoje sídlo tiež v dotknutom členskom štáte)

(2007/C 235/05)

Jazyk konania: fínčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Korkein hallinto-oikeus

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Oy AA

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Korkein hallinto-oikeus – Výklad článkov 43 ES, 56 ES a 58 ES – Daňová právna úprava v oblasti dane z príjmov – Možnosť spoločnosti odpočítať si sumy poukázané ako finančný prevod v rámci skupiny za podmienky, že spoločnosť, v prospech ktorej sa finančný prevod uskutočnil, mala svoje sídlo v danom členskom štáte

Výrok rozsudku

Článok 43 ES nebráni režimu zavedenému právnou úpravou členského štátu, o aký ide vo veci samej, na základe ktorého si dcérska spoločnosť rezident tohto členského štátu môže zo svojho zdaniteľného príjmu odpočítať finančný prevod v rámci skupiny, ktorý uskutočnila v prospech svojej materskej spoločnosti, len vtedy, ak má táto materská spoločnosť svoje sídlo v tom istom členskom štáte.

(¹) Ú. v. EÚ C 193, 6.8.2005.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 18. júla 2007 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof – Nemecko) – Trestné konanie proti Jürgenovi Kretzingerovi

(Vec C-288/05) (¹)

(Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda — Článok 54 — Zásada „ne bis in idem“ — Pojem „ten istý čin“ — Pašované cigarety — Dovozy do viacerých zmluvných štátov — Trestné stíhanie v rôznych zmluvných štátoch — Pojem „vykonanie“ trestu — Podmienečný odklad výkonu trestu — Započítanie krátkych dôb strávených vo väzbe — Európsky zatykač)

(2007/C 235/06)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Jürgen Kretzinger

za účasti: Hauptzollamt Augsburg

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Bundesgerichtshof – Výklad článku 54 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 uzatvorená medzi vládami štátov hospodárskej únie Beneluxu, Spolkovej republiky Nemecko a Francúzskej republiky o postupnom odstraňovaní kontrol na ich spoločných hraniciach (Ú. v. ES L 239, s. 19; Mim. vyd. 19/002, s. 9) – Zásada *ne bis in idem* – Podmienky pre zánik práva trestného stíhania – Pojem „ten istý čin“ – Prevoz pašovaných cigariet cez územie viacerých členských štátov – Odsúdenie v dvoch členských štátoch pre daňový podvod a zatajovanie daňového podvodu – Pojem „výkon“ – Odklad výkonu trestu – Započítanie dôb strávených vo väzbe

Výrok rozsudku

1. Článok 54 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 uzatvorená medzi vládami štátov Hospodárskej únie Beneluxu, Spolkovej republiky Nemecko a Francúzskej republiky o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných hraniciach, podpísaného 19. júna 1990 v Schengene, sa má vykladať v tom zmysle, že:

— príslušným kritériom na účely uplatnenia uvedeného článku je kritérium zhodnosti skutkovej podstaty činov, ktorou sa rozumie existencia celku okolností, ktoré sú navzájom nerozlučiteľne spojené, nezávisle na právnom posúdení týchto činov alebo na chránenom právnom záujme,

— činy spočívajúce v prevzatí pašovaného zahraničného tabaku v zmluvnom štáte a dovoze a prechovávaní tohto tabaku v inom zmluvnom štáte za takých okolností, že obvinený, ktorého stíhali oba tieto zmluvné štáty, mal od začiatku v úmysle previesť tento tabak po jeho prevzatí do konečného miesta určenia cez viacero iných zmluvných štátov, predstavujú konania, na ktoré sa môže vzťahovať pojem „ten istý čin“ v zmysle uvedeného článku 54. Konečné posúdenie v tomto zmysle však prináleží príslušným vnútroštátnym orgánom.

2. V zmysle článku 54 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, je trest uložený súdnym orgánom zmluvného štátu „už odpykaný“ alebo „sa práve odpykáva“, ak bol obvinený podľa práva tohto zmluvného štátu odsúdený na podmienečný trest odňatia slobody.

3. V zmysle článku 54 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, sa na trest uložený súdnym orgánom zmluvného štátu nemá hľadieť tak, že je „už odpykaný“ alebo „sa práve odpykáva“, ak bol obvinený krátkodobo zadržaný alebo vzatý do väzby a doba tohto zadržania, resp. väzby sa podľa práva štátu, v ktorom bol rozsudok o uložení trestu vyhlásený, započíta do doby neskoršieho výkonu trestu odňatia slobody.